

THE JEWISH CHRONICLE

JANUARY 11, 1957

YOUNG PEOPLE GO ON ALIYAH

FAREWELL RECEPTION IN LONDON

A reception to bid farewell to over forty young people going to settle in Israel was held by the General Aliyah Committee of the Zionist Federation of Great Britain at Folman's Restaurant, Noel Street, W.1.

40 שנה חלפו מאז הגעתו של

גרעין ה'

מזל טוב... מזל טוב

**** ימי הולדת ****

8.6. קלייר אפשטיין
סיון בידק (נכדה - אב)

10.6. לז גרשמן
גלעד מסר
אופיר שוורצמן (נכדה)

11.6. תמנה שוער
ציון דוארי
גדעון בזטו

12.6. לוי גנזלב
עידו סלע
אור דוארי (נכד)

14.6. תמרה לוי
מורן עמית
עפר שוער
(נכד - גרשמן לעמית)
שקד בידק (נכד - אב)
נעה ברור (נכדה)

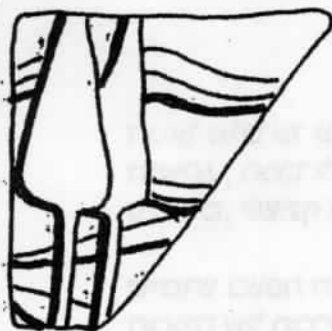
***** ימי נישואין (מלפני שבוע) *****
(בגליון של 19 (!!) עמודים נשמט הדף הקטן שבו כבר היו מודפסים)

1.6. רונית וג'וני הרמץ
2.6. רותי ואיתן גדליזון
3.6. מריון ולז גרשמן
4.6. בלה ואשר איילון
5.6. תמי ורודני ויטהם
אורלי וליאור ליפשיץ

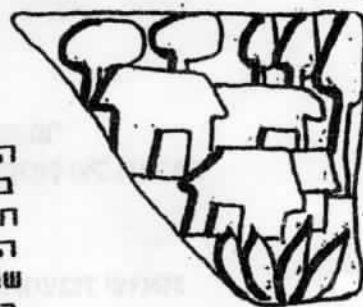
***** והנה ההמשך *** ימי נישואין *****

8.6. הילדה והרי ברק ****חתונת זהב****
גבי ורענן טנא
9.6. ארנה ודוד ממרן
12.6. טולטי וג'קי עמר
13.6. יעל והנדי שפרונג
דוט וסימון שיינגזיכט
14.6. תמר ואורן קולינס

מה נשמע?

האם חידשנו ימינו כקדם?
באסיפה שהתקיימה ביום ג' נוכחו מעל
חמישים איש ואשה!
האם האטרקציה היתה בנושא קנסלפרס, או
שמא נמשכו ההמונים לעלות על הבריקדות
כדי לעצור את הטרקטור שיסלול את כביש
הגישה לאגף החדש למלונות? ...
אסיפה שניה מתוכננת השבוע, אבל
הדיווח יגיע כבר בגליון הבא.

* החלמה מהירה לטל פלמה, שמחלימה בבית חולים אחרי שהוכשה על ידי נחש צפע. המקרה אירע בסביבת הגנים - אנא היזהרו.

* ניחוחיג, המגל עלו ממרפסת חדר האוכל במוצאי שבת, כשחמולת מעיין לפלמהפוקס חגגו את הגיעם של בני סן למצוות. איחולי ביניים לכל המשתתפים, עד למסיבה המרכזית בחודש הבא.

הבחירות לראשות מפלגת העבודה - בראי המקומי

בעלי זכות הצבעה - 116 הצביעו - 92

25	ביילין
24	בן-עמי
42	ברק
1	סנה

#####

ושוב - 'מה נשמע' דליל, אבל תוכן עשיר בהמשך.
שבת שלום, וחג שבועות שמח
אנא

מעשה כפרח קטן ובודד
שהיה בגינה לבדו עומד
עד שפתאום ביום מעונן,
נעקר בגסות מגנו הקטן!

וזו יפה ככה? ...

העברייך חסר הרגש מתבקש לא לחזור על מעשיו!

בינתיים החברות מתבקשות להמשיך
לפנות לבלהה, שאצלה נמצא מלאי
של כל סוגי המשחות, מלבד 'אזולן'
sun-screen-1 שאותם אפשר להזמין
מבקי ישירות.

ק ר מ ת ו צ ר ת ב י ת
\$

על כשרות, ידידים ושותפים

הגיעו מים עד נפש. ביטויים שמטרתם לפגוע בנו - בעלי התפקידים בכפר הנשיא, הפכו להיות הדרך המועדפת של מספר חברים, בהסכמה שקטה של חברים נוספים, לשתף אותנו במחשבותיהם ורעיונותיהם.

שימוש בשפה הזו מראה לכאורה על חוסר יכולת להתבטא ואני לא חושבת שזאת הבעיה של חברינו. אנחנו הולכים בדרך של איבוד כבוד הדדי ומשם רק נשאר לאבד את הכבוד העצמי של כל אחד מאיתנו - הילדים כבר יודעים את זה ומבטאים את אותו חוסר כבוד עצמי בחוליגניזם שמופיע בזמן האחרון יותר ויותר.

לאן רוצים להגיע? מה רוצים להשיג אותם חברים? בחרנו במזכירות ובמזכירות לפי שיטה של בחירה אישית. כל חבר בחר את מי שהוא רוצה - טעיתם? לא בחרתם את האנשים שאתם רציתם? לא נבחרו האנשים אותם העדפתם? על זה מוחים?

נא להפנות את החיצים למקום הנכון - ולא להתבטא כלפינו בגסות רוח. לא ידעתם מי אנחנו? לא הכרתם אותנו? לא ידעתם מה דעותינו? אישיותנו? והתנהגותנו?

אם אני בוחרת במישהו בלי לבדוק מי הוא/היא, בפעם הבאה אולי יש לי מה ללמוד. אני לא יכולה להאשים את האיש הנבחר על מה שאני לא עשיתי.

לתת משוב זה דבר אחד - להוריד את הראש זה עניין אחר! משוב הוא הכרחי כדי לנווט את הדרך - להוריד את הראש מביא לקיפאון ואדישות.

אנו מזמינים את כולם לדיאלוג מעל דפי העלון שלנו או באופן בלתי אמצעי אחר. אנו מקבלים בחזרה תגובות לא מכובדות המביישות יותר את הכותב והקורא מהמקבל. מעת לעת אנו לומדים לא להתייחס, מפתחים עור עבה וגם לומדים לא לעשות שום דבר שכך לא יזרקו עלינו אבנים.

אם אנחנו מביאים אינפורמציה מוקדם מדי (לפני שיש לנו את כל הנתונים) אנחנו לא יודעים לעבוד ואם מאוחר מדי, אנו לא משתפים את החברה.

אותה כתבה של אורי ש. בשיחה ביננו ובלי המשפטים הפוגעים, היה עוזר לנו לחשוב על ההבטים הנוספים של הבעיה. חלק מהתשובות היינו נותנים לך אורי ושאלות נוספות. היית עוזר לנו למצוא להן תשובות.

בשאלונים שאנו עומדים לסיים לנתח את תוצאותיהם, חברים נותנים חשיבות רבה לעזרה הדדית והחברה הטובה שלנו.

אם כן, למה ההתקפות הבלתי פוסקות, האסיפות הריקות, השימוש בקלפי להבעת דעות - ולא כמקום ניצול של הזדמנויות בהן ניתן לשכנע אחד את השני כדי לא להגיע לתבוסה ולניכור וחוסר רצון לעשות.

כאשר אני כותבת את זה, אני נותנת לעצמי תשובות - כל חבר וחבר מפתח לומר את דעתו שמא גם הוא יקבל התקפה אלימה, לאן כל זה מוביל אותנו?

האם באמת אנחנו מוכנים להרוס את הכל?

שינויים דרסטיים בחיינו הם בלתי ניתנים לעצירה. חלקם כי אנשים משתנים ורוצים דברים שפעם לא חשבו שירצו - ומותר - ובחלקם כי האמת הכלכלית שלנו היא עגומה - תסתכלו על התוצאות הכלכליות, תסתכלו כמה מעט יש בתקציבים החברתיים וזה אומר דרשי ניי.

תאמינו לי שאם היו אומרים לי לפני מספר שנים שאני זאת שתוביל את כפר הנשיא לכשרות, הצחוק שלי היה עולה לשמיים. היום השמיים צוחקים עלי. כולנו רוצים לחיות בשקט ושהחיים ימשיכו בדיוק כמו אתמול. אבל מה לעשות? אין! - אין אפשרות לא לעשות כלום ולחשוב שאנחנו לא הולכים אחורה.

כאשר נבחרתי לתפקיד, זה היה על תקן חדש של מזכירה כלכלית: ניהול התקציב והמשך השינויים, תכנון העתיד, הפרדת עסק מהקהילה ושינויים נוספים הנדרשים לאור זה.

אני מוכנה ורוצה שנעבוד ביחד, אני לא מוכנה לעמוד במקום ולומר בתום הקדנציה:

"הצלחתי, לא קרה כלום! כל אחד הלך לנפשו, אבל אנחנו כתברה הצלחנו לא להתאים את עצמנו למציאות המשתנה - זה לא אני שתוכל לעמוד במשימה הזו".

אני מציעה לכולנו להכנס לחוויה המרתקת של עבודה משותפת, תוך כבוד והערכה הדדית. רוב החברים רוצים בשינויים, בואו נעשה אותם תוך חיפוש דרך ונישאל את עצמנו באילו תנאים אני מוכן לקבל שינוי זה או אחר?

תשובה לשאלה הזו נתן לנו את החומר הדרוש לנו כדי להגיע לתוצאות חיוביות.

לפעמים נוכל לספק את התנאים ולפעמים לא - אבל זה יקדם דיאלוג במקום מלחמה.

שריטה.

תודה

ברצוני להודות ולהביע את הערכתי הרבה עבור השרות הנפלא, שאני מקבלת בכל פעם שאני מגיעה למרפאת השיניים. לעיריית ולד"ר שילקו - על היחס והטיפול המסורים. חן חן

אביבה גולדברג

ה' בסיון תשכ"ז (1967) - אריה דביר
ט' בסיון תשמ"ו (1986) - ניל בן-עמר

"הוּהָהּ מִי זֶה בָּא? רֹאשׁ הַמַּמְשָׁלָה הַבֹּא?"

רשמים מועידת מפלגת העבודה

עד לפרסום שורות אלה, יודעו לנו תוצאות הפריימריס של בחירת ראש המפלגה, ומועמד לראש הממשלה. כתוצאה מכך, מפלגת העבודה איננה אותה המפלגה כפי שהייתה בזמן ועידתה, שהתקיימה באמצע חודש מאי. או המנהיגות הייתה מעורערת בגלל אחיזת קרני המזבח על ידי מנהיג דגול במדיניות יחסי חוץ, אך כושל בפוליטיקת פנים. הדבר הניח את כשלון המפלגה בכל מערכות בחירות שעמד בראשם, וגרם לחסימת דרכם של דור חדש של מנהיגים.

האווירה הקודרת שלווה את תחילת הועידה נבעה מהסירוב של שמעון פרס להסכים לדחות את בחירתו כנשיא המפלגה עד חודש ספטמבר, על פי הצעתו של אהוד ברק. הרקע לכך היה נכונותו של פרס לקבל את התפקיד בתנאי שילווה בסמכויות, ושיבחר בוועידה. סענתו של ברק הייתה שיש לדון במהות התפקיד מרם בחירתו הפורמלית של פרס, כדי למנוע אי-הבנות באשר לסמכויות יושב הראש העתידי להבחר. ברק דגל ברעיון של נשיא כבוד ללא סמכויות, דבר שעורר את חמתו של פרס. לאחר ריבוי של נאומים, חוצבי להבות ומעוררי דמעות בזכות הבחירה עכשיו, על פי דרישתו של שמעון פרס, שהיו שוורים בכמה נאומים "רציונליים" בזכות דחיית בחירת המועמד לתפקיד נשיא המפלגה ל-4 חודשים, הצעתו של אהוד ברק התקבלה ברוב מוחץ בקלפי. ניצחון זה הקנה לו ממד מוראלי ומהותי בדרך למנהיגות המפלגה אך חבל שיצא מכך שמעון פרס פגוע.

בעקבות המאבק הפרסונלי, שכמעט פוצץ את הועידה, סוף סוף נדונו והוכרעו שאלות ענייניות, שמהוות סעיפי מצע המפלגה בתחומי מדיניות החוץ, הכלכלה והחברה. הדיונים האלה עברו על מי מנוחות ובצורה יעילה, הודות להכנה טובה של הצוותים שהתמנו לכך, והעבודה המצויינת שעשה נשיא הועידה, דוד ליבאי, בהבהרת העניינים וההסברים הברורים שלו, שהפכו אותנו לצלולי דעת.

חברי התק"ם בלסו בנוכחותם בוועידה וכמוכן בלסו בקרב המובילים בכל התחומים. התק"ם בהחלט על המפה המפלגתית, כי היא מהווה התחום שמבטיח את קיומו בעתיד, בהיותו מוקד השפעה משמעותי. עם זאת חל שינוי בתרבות הפוליטית ששררה בוועידת

"הוה מי זה בא? ראש הממשלה הבא"

מפלגת העבודה. שכחתי לדגש שהנוכחים היו אכן ממשיכי דרכם של ברל כצנלסון, בן גוריון, לוי אשכול, משה שרת ועוד גדולי הדור ומייסדי המדינה, על רקע ההפגנות הצעקניות של צעירי (חמומי מוח) מחנות המעומדים לראשות המפלגה בקריאה: "הוה מי זה בא? ראש הממשלה הבא", תוך כדי תנועה והצגת תמונות ענק של המועמדים שייצגו. הדבר גרם לעיכוב דיונים ועורר את ועמו של יושב הראש, דוד ליבאי. תרבות זו הזכירה לי את התרבות ששייכת למפלגה אחרת הידועה לנו. מה לעשות? זה המחיר של המעבר ממפלגה ריכוזית בולשביקית למפלגה ביזורית דמוקרטית, שמקנה לנו, אנשי השורה, את הוכחות לבחור את מנהיגנו.

אריה וולפין

נעליים - הכהרה!

אין לבצע קניות נעליים בחולתא או בנאות מרדכי על חשבון המשק. אפשר לקנות רק ב-VISA או במזומן. רות נאי - אחראית על חנות הנעליים

Galilee Herbal Remedies

KIBBUTZ KFAR HANASSI, UPPER GALILEE 1, 12305 ISRAEL. Internet: www.ghr.co.il
TEL: (972) 6 6914 833 FAX: (972) 6 6914 724 E mail ghr@gold.net.il

מוצר חדש מצמחי מרפא הגליל - מרגיעון

בימים אלה יוצא לשוק מוצר חדש ושמו **מרגיעון**. זהו שילוב של שני צמחי מרפא - קאוה-קאוה ובן-חרצית בתוך כמוסה מיוחדת ("SOFT GEL") קלה לבליעה. **מרגיעון** מיועד להקלה מהירה ובטוחה על נדודי שינה, חרדה, כאבי ראש הנובעים ממתח. מידע נוסף תוכלו לקרוא בעלון המוצר שיחולק לתאיכם וכמובן בפניה ישירה אל עובדי משרד צמחי מרפא. מוצר זה, כמו יתר מוצרינו, ניתן לרכוש במשרד צ.מ.ג. בהזדמנות זו אנו רוצים להודות לכל האנשים שהציעו לנו שמות נחמדים ומקוריים למוצר זה.

בברכת בריאות ורוגע,

רוי וקרול

תרבות / יוני / יולי 97.

6.6. קפה ועוגה בפאב - לכולם מ-19.30

12.6. קונצרט מקהלות מאוניברסיטת קליפורניה

אולם 'דדו' - ללא תשלום

13.6. **ערב בבריכה** (פרטים בתאריך יותר מאוחר)

20.7. **ערב בפאב** " " " "

21.7. שבת בבוקר **נסיעה לחוף "בצת"**

ו' התרבות

מבצע פרסום - התרמת דם

להבדיל מדברי אנגה ('מה נשמע' מלפני שבוע) אני מעריך, מברך ומשבח את הפעולה של הבנות שפרסמו והפיצו את המידע בקשר להתרמת הדם, שנעשתה השבוע.

אין לדעת כמה תורמים היו מגיעים לולא הפרסום, כאשר כל שכבת הוותיקים כבר אינה רשאית לתרום ושכבת גילי גם עוברת את גיל ההתרמה.

לדעתי יש לעודד את פעולת הבנות ולא לבקרה.

67 תורמים נדיבים נחשב להישג מכובד ליישוב עם מבנה דמוגרפי כשלנו, בראוואה לישובים שכנים.

חן, חן בנות. כל הכבוד ותמשיכו.

**** הערת העורכת:** בשום אופן לא ביקרתי את מבצע הבנות - להפך! אם היתה כאן ביקורת, היא הופנתה כלפי מספר התורמים. (תקראו שוב, ותווכחו!)

קשור לכשרות

לפני כשבועיים פרסמנו דיווח ראשון לציבור. דיווח זה נועד להוות גישוש, או הצהרת כוונות ראשונית.

אורי שובל יכול לכתוב זאת "כנוסחת פלא להצלת הקיבוץ". בתור נסיון עקיצה ציני, ואולי אף דמגוגי, זה בכלל לא רע. איש מאיתנו, אינו מתימר להביא נוסחאות פלא, או להיות "מציל". כוונתנו היא באמת ובתמים לנסות ולהוסיף "משהו" לעוגת התקציב המדולדלת ממילא.

ברור לנו, שכמו בנושאים אחרים בקיבוצנו, גם נושא זה מהווה "קו-אדום" שאין לחצותו, עבור מספר חברים. מסיבה זו, ומסיבות דמוקרטיות-קיבוציות - יובא גם נושא זה להכרעת החברים - בקלפי.

עצם העובדה שלא הבאנו מספרים, או תוכנית עסקית מפורטת, אינה נובעת מזילזול בחברים ואף לא מתוך מחשבה שיש לנו "עסק עם חבורת מטומטמים" (ציטוט מכתביו של אורי שובל).

דיווח חלקי זה, היווה כאמור חלק מכוונתנו לשתף את החברה ולחלוק את המידע הרלבנטי בשלב זה. כל זאת, בין היתר, על מנת שלא יוכלו לטעון כנגדנו דברים בנוסח "מה אתם מפילים עלינו פתאום מספרים....". ניתן לטעון בעדנו או נגדנו, אך גם זו טקטיקה....

כאמור, הנתונים בידינו, כולל עלויות, ובבוא היום, בגמר העיבוד הראשוני, הכל יפורסם!

ובינתיים - בואו נמשיך להנות מהטעם הטוב של החטא!

רובי

חבל
שאל

ספרים חדשים בספרייה - כאנגלית

שם הספר	שם המחבר	תאור התוכן
Alice's Adventures in Wonderland and Through the Looking-Glass	L.Carrol	Make-Believe Stories
The Day the Rabbi Left Town	H. Kemelman	Crime Novel
Death in the Andes	L.M.Vargas	Novel.Detective\ Political
Chance	R.B.Parker	Crime Novel
The Gates of November	C.Potok	Biography of Refusenik's Family

Novel	N.Ragan	The Sacrifice of Tamar
Novel	D.Steel	Malice
Novel	T.Hillerman	Finding Moon
Novel - Germany in the Thirties	G.Hofmann	The Film Explainer
Novel - India in the mid-70's	R. Mistry	A Fine Balance
Suspense Novel	M.Crichton	Airframe
Novel - Existential Analysis	M.Kundera	Slowness
Crime Novel	J.Patterson	Jack & Jill
Thriller Novel	J.Sandford	Sudden Prey
Novel	B.Delinsky	Heart of the Night
4 Dalziel & Pascoe Adventures	R.Hill	Asking for the Moon
Novel	S.Moody	Misselthwaite
Novel	M.Mullen	The Midnight Country
Novel	R.Pilcher	Coming Home
Novel of Friendship - Crime Thriller	J.Smiley	Duplicate Keys
Novel	G.Goldreich	Mothers

גרעין ה'

מה ? כבר עברו 40 שנה ?

אנחה ביקשה ממני רק ביום שלישי אולי לכתב כמה זכרונות מהימים הראשונים, כשהגיע גרעין ה' לכפר הנשיא. *

האמת היא, שנסייתי לחשב על מקרים מיוחדים, שעליהם יכולתי לכתב. לא יכולתי. מה שבצעם נשאר אצלי, זה רק רשמים של הימים הראשונים שלי במשק. קודם כל, היתה ההרגשה הביתית שקיבלתי, להיות שוב באווירה אנגלו-סקסית, יחד עם אנשים שהכרתי עוד מאנגליה, ועם אלה שלא הכרתי קודם לכן, היה לנו רקע משותף.

אבל די מהר אחרי זה גם התחיל זעזוע נפשי, כשפתאום הבנתי, שאני עכשיו חבר קיבוץ, עם המשמעויות והמשימות שהיו לזה פעם, ושיש לי הרבה ללמד והרבה דברים שעליהם לא למדנו ב'הבונים', ואליהם עלי להתרגל.

בינתיים עברו 40 שנה. בזמן הזה עברו עלי הרבה שמחות וכמה טרגדיות, אני מקווה גם כמה הצלחות, ולדאבוני די הרבה אכזבות. ועכשיו, בדיעבד, אם היתה לי האפשרות לבחור מחדש באיזה מקום להתיישב אין לי כל ספק שהייתי שוב בוחר בכפר הנשיא. ג' ר'

* כמובן, היתה גם פניה כללית אל חברי הגרעין בגליון של לפני שבוע, ורק כשהיא נשארה (כמעט) ללא מענה, ערכתי סיבוב טלפונים... אנחה

גרעין ה'

זכרונות - דרך הטלפון:

אסטל
(כוכבה)

יום העבודה הראשון שלי היה יום תספורת, בפרוזדור של צריף בית הספר הישן. סיפרתי רק בנות, ומוסי היה הספר לבנים. בהמשך הקציבו לי יום בחו"ד כדי לספר את הבנות. אבל מוד מוד נכנסתי לגנון, כי אנגה ילדה את מיכל.

בעצם רציתי להצטרף לבית העמק, כי הם היו יותר קרובים אלי בגיל. התאכזבתי - אבל בסופו של דבר התגברתי - והפכתי לחברת הגרעין הראשונה שהתחתנה עם ותיק...

גם ביקרתי בכפר הנשיא לפני זה לסוף שבוע, ורק אחר כך נודע לי שבאותו מוצאי שבת התקיימה האסיפה בנושא קבלת הגרעין. 'גייסו' את בתיה ומאיר לארח אותי בביתם, והם התעקשו לדבר עברית. הבנתי בערך מילה אחת מתוך כל חמישים!

על אותו ביקור בכפר הנשיא קיבלנו דיווח נוסף:

(הרבי) - רצינו לערוך ביקור הכרות בכפר הנשיא, ויצאנו ממעיין צבי, כוכבה, דוט ואני, והגענו לראש פינה. התחלנו ללכת עד שהגענו לגדר - שאלנו לשם המקום ואמרו לנו "מחניים". לא ידענו אפילו שיש מקום כזה, כי למילה הזאת היה בעינינו קשר למשחק בכדור.... הסתובבנו בשדה התעופה, ובסוף מצאנו את השביל. קיבלו את פנינו שתי דמויות מזוקנות - יוחנן ז"ל וחבר בשם גבריאל אשתמע (עזב מספר שנים לאחר מכן - המערכת)

דוט מוסיפה שקיבלו אפילו טרמפ עד למשק בסופו של דבר, ומעידה גם שהיא כבר היתה בכפר הנשיא בשנת 1953, עם מחנה 'הבונים'. היא טוענת שכבר אז החליטה לעלות לכפר הנשיא!

מקס, שעבד בתנועת 'הבונים' בגלזגו, והגיע יותר מאוחר, מעיר שהוא היה בטוח שכולם בכפר הנשיא הם כמו שמואל (השליח אז), ולכן החליט לבא לכפר הנשיא.

ועוד על ה- גרעין...

האם ניסיתם פעם לחפש חומר אצל יצחק בארכיון? לא להאמין - תוך דקות ספורות נפרש לפני ספר האסיפות של שנות 1956\1957, בליווי כרטיסי תוכן המפרטים בדיוק את נושאי הדיונים! ובכן, בפרוטוקול של האסיפה ב-17.11.56 כתוב כך:

"השלמה ועזרה - אין גרעין ישראלי להשלמה מיידית. מתלבטים על הגרעין האנגלי במעין צבי. יש כעת 14 שם, אבל אולי יהיו 30 איש בפברואר. התקשרנו על כך באנגליה עם 'הבונים', ודרשנו שהתנועה תשתדל לכוון אלנו את הגרעין הזה. אוסי חושב שיש אהבה עצומה לכפר הנשיא שם. ביקרנו בגרעין והודענו להם שאנו מעוניינים."

ובאסיפה נוספת, ב-16.2.57 ממשיך הדיון:
 "לאחר עזיבת גרעין 'לנגב' סוכם במוסדות שאנחנו הראשונים ברשימה להשלמה. כיום ישנם שישה גרעינים ישראליים, גרעין אנגלי וגרעין אוסטרלי. הגרעין האנגלי מונה כ-45 איש, שמהם יש רק 18 בארץ, ורק 14 באים בחשבון.
 לחצנו על התנועה באנגליה ללחוץ על הגרעין האנגלי לבא אלינו - ובאותו זמן בית-העמק גם כן תבעה אותו. לאחר ישיבה משותפת עם בית העמק סוכם שהתנועה והאיחוד ימליצו על כפר הנשיא. האיחוד מסכים שה-גרעין האנגלי לא ישפיע על בא גרעין ישראלי בשנה הבאה. אמנם בתנועה העולמית השאלה עדיין עומדת על הפרק.
 שמואל וגם מיכאל כ. טוענים שלטובת הגרעין יהיה לבא אלינו - כמשק יותר ותיק ומגובש. שמואל הוסיף שאם ברצוננו שהמשך הגרעין גם יבוא אלינו, עלינו להמשיך להחזיק שליח באנגליה."

וב"דברי הכפר" של 15.3.57, בעמוד השער, מופיע
 הקטע הבא: (יצחק ע. טוען שהוא היה אז העורך...
 ולפי האורך האינסופי של המשפטים אני מאמינה לו). אנגה
 =====

דברי הכפר

לבואם של ראשוני גרעין ה' של תנועת 'הבונים' באנגליה

"השבוע הגיעו אלינו ראשוני חברי הגרעין ה' של תנועת הבונים באנגליה, אחרי גמר הכשרתם כמעין צבי. חברים אלו הם הסנוניות הראשונות של הקבוצה שמגיעה אלינו כהשלמה - הראשונה מאז שהעמדנו את עמודי אהלינו בחורבות של מנסורה לפני תשע שנים, בתקופת ההפוגה הראשונה של מלחמת העצמאות. בואם אלינו ואיחודם איתנו הוא דגע חשוב לשני גורמים: למשק שלנו ולתנועה בכללה. הרי הוא מסמל את הדגע שאחרי תקופה ארוכה חודש הקשר הישיר והחי בין מפעלינו ותנועתנו באנגליה, תנועת-האם שממנה יצאנו אנו, בוגרי גרעין ב', לפני עשר שנים, בהתחדש זרם העליה, בלתי לגלית אמנם, לארץ, אחרי ההפסקה הגדולה שחלה בשנות מלחמת העולם השנייה.

זה שנים עומד המשק לפני כמה בעיות קשות, שבדובן נובעות מהעובדה שמספר החברים בקבוצה בשום אופן לא יכולים להתגבר על דרישות הענפים השונים, שהוקמו ותוכננו להקמתו של משק גדול ומסועף. אין ספק שבואה של תגבורת דצינית זו, שבאה אלינו היום, ושתגדל לאורך הזמן, גם אם היא קטנה בשלב הראשון, תעזור לנו להתגבר על בעיות אילו, בצד המשקי ובצד החברתי כאחד.

אנו מקבלים את חברי גרעין ה' כחברים שווים זכויות וחובות לכפר הנשיא ובטוחני שקליטתם ומיזוגם בתוך החברה הקיימת תהיה נוחה ומהירה, ושיחד נטה שכלנו לעול ונצמד לקדאת עתידנו ויעודנו, שהם בניית

בית פורה ומשגשג: בית כפר הנשיא."

רשמים מהיום הראשון

בסוף נובמבר 1958 עגנה האונייה "תיאודור הרצל" בנמל חיפה, ופרקה שם, בין היתר, קבוצה קטנה מגרעין ה' של "הבונים", וקבוצה הרבה יותר גדולה של עולים מרומניה. אנשי הסוכנות קיבלו את פני העולים בשקית נייר, המכילה לחמניה וביצה קשה.

התרגשותי בבואי ארצה התחילה השכם בבוקר, כשעודנו בים, עם מראה מורדות הכרמל וכיפת הזהב של מקדש הבהאים; היא דעכה מעט עם קבלת הביצה הקשה ונדלקה שוב כשהבחנתי בג'ף ג'קסון שהגיע במיוחד מכפר הנשיא כדי לקבל אותנו - את אריה, דוריס, שמעון גודמן, רמון פיליפס ואותי. נדמה לי שיצאנו לעיר, לאכול משהו, ושהיו דקלים ושמש זורחת - אבל השעות הראשונות מעורפלות בזכרוני מרוב התרגשות.

בכל אופן, ג'ף אירגן לנו "טרמפ" הביתה, כל הדרך בחינם, על חשבון הסוכנות במשאית שהגיעה כדי להסיע את העולים מרומניה למקום יישובם, לטבריה עילית.

היה כבר ערב. ירד גשם קל, והיו חורים בברזנט שכיסה את המשאית. ישבנו צפוף-פיס על ספסלי העץ וטולטלנו לכל הצדדים. מי שישב לידי שאל, מהם ההרים בצד שמאל. עניתי לו - ונרקמה שיחה בינינו. הרומנים לא ידעו למה לצפות, כנראה לא ידעו כלום על הארץ, היו מבוהלים ומלאי חרדה. אני, לעומתם, הייתי במצב-רוח מרומם ובטוחה בדרכי. ידעתי שאני נוסעת לביתי: לקיבוץ שלמדתי וחלמתי עליו, ולחבריי שמצפים לי שם. ידעתי שאגור בצריף עם מינימום תנאים, ולזה הייתי מוכנה עם כל הלב, כי כך חיים חלוצים, ובאתי להיות חלוצה.

הגענו לטבריה עילית בחושך. בניית המקום רק התחילה אז. היו בתים אחדים לא גמורים ומספר בניינים ארעיים. מדרכות, תשתית עוד לא היו. הרומנים העייפים היו בהלם. שני אנשים "לחוצים" מן הסוכנות ניסו להתמודד. עולה אחד אמר: "אמרו לי שטבריה עיר-מרפא - זה עיר-מרפא כאן? שיקרו לנו!" בודדים, שהגיעו בגפם, הופנו לצריף אחד, שניים לחדר. אישה אחת, לא צעירה ועל סף הבכי, ביקשה חדר לבד. "מצטערים, אי-אפשר הלילה". הדמעות זלגו בשקט. אגב - הכול היה בלי צעקות, לא ידעו עדיין לצעוק. גבר צעיר, כימאי במקצועו, החליט שבמקום כזה אין סיכוי לעבודה בשבילו ועלה חזרה למשאית, כדי לחזור מיד באותו לילה לחיפה. רגשות העליונות שלי הפכו מהר לרגשות רחמים.

הנהג שלנו רצה כבר להמשיך צפונה ולהגיע הביתה. עד היום אני לא יודעת איך הם הסתדרו, כמה השתקעו שם אחרי התחלה כה עלובה. אולי למחרת הדברים נראו להם יותר טוב, באור השמש ובמבט על העיר התחתונה והכנרת היפה. היום, במבט לאחור, מסקרן אותי לדעת איך הלך להם. ההשוואה בינינו הטביעה בי רושם כל-כך חזק.

השלמנו את הדרך לכפר הנשיא. מישהו לקח אותנו לביתנו - צריף ט'. דוריס ואני היינו בחדר אחד, שלושת הבנים בחדר הסמוך. אמרו לנו באנגליה שנקבל כל אחד חדר לחוד, אבל צריף ב' נשרף בשבוע הקודם... ומה זה היה חשוב, היינו בבית. מישהי פרשה מפה על השולחן הקטן והעמידה צנצנת פרחים. ההכנה הצנועה הזאת דיברה אל לבי יותר ממשלחת רשמית ותזמורת. צנחנו למיטות וישנו.

למחרת התחילה ההיכרות עם הסביבה. בחדר היו שתי "מיטות-סוכנות" עם מזרון-קש, כורסה ושרפרף עם רצועות פלסטיק, ושולחן ישן מהפעוטון. היה ברז בקצה המרפסת והמקלחת ובית-השימוש הציבורי היו בקירבה נוחה. השכנים היו חבר'ה מגרעין "אית-נים" - צברים אמיתיים! הכול היה נהדר, בדיוק כמו שתיארתי לעצמי ואז - איזה מפגשים נרגשים עם חברי הגרעין שכבר נמצאו כאן! רק את רמון לא קיבלו בקריאות נרגשות, כי חשבו שהוא עזרא, ועזרא הרי כבר הגיע מזמן...

והנה כבר ה"סיפור" הראשון מכל הסיפורים המהווים יחד את ההיסטוריה שלנו, הקושרים אותנו זה לזה, ואת כולנו לביתנו המשותף.

לגרעין ה' ביום חגו

אחת התעלומות האופפות את גרעין ה' היא מקור השם שלו. ואל יהא הדבר קל בעיניכם. גרעין ה' נוסד לאחר שגרעין ג' גמר את 'המסלול' ועלה ארצה, ומעולם לא היה גרעין ד'. אז איך יצא שדווקא "גרעין ה'"?

המיתוסים המלווים את הגרעין מאז קיוסודו (לפי מיטב החקירות שלי) הם שניים:

(א) הכרזת הגרעין בוועידת 'הבונים' היתה מקור של גאווה והתרגשות לחבריו, והם חיפשו סיסמא שאפשר יהיה לצעוק אותה בכל הזדמנות. ומה פשוט יותר מ: "גרעין ה' ה' ה' ..."

(ב) אומרים שהשם גרעין ה' ניתן לגרעין על ידי חבר נכבד מאד (לא אציין את שמו, אבל אוסיף שהוא חבר טוב שלי ולאחרונה גם קרוב משפחה). והחבר הזה לא היה בקיא כל כך בא"ב העברי, וכך יצא שאחרי גרעין ג' קם גרעין ה'....

אבל שמעתי גם הסבר מדעי למקור השם, או המספור הזה. את ההסבר קיבלתי ממקס מדר באחת מנסעותינו לבה"ס. מסתבר שהיתה בעיה בספירה, כי הלא:

גרעין א' הלך לכפר בלום
גרעין ב' ייסד את כפר הנשיא (מנסורה)
גרעין ג' לכית העמק
גרעין ד' לעמיעד
וגרעין ה' השלים את כפר הנשיא

אלא מה? גרעין א', זה שהלך לכפר בלום, לא ידע שהוא יהיה הראשון בסדרה של גרעינים, ולכן לא קרא לעצמו בשם גרעין א'. הסבר יפה מאד, מקס מדר.

אגב, באותה נסיעה סיפר לי מקס כיצד הוא וג'וי התקבלו כחברים בגר-עין. בעצם הם היו חברים בגרעין ג' (זה שהלך לעמיעד). אולם מאחר והם נשארו עוד לעבוד בתנועה בסקוטלנד, הם נותקו מהמסגרת של הגרעין הקודם. השליח באותה תקופה שכנע אותם שלא טוב שפעילי התנועה לא ישי-תייכו לגרעין ההולך ונוצר במקום, והם אכן השתכנעו ופנו רשמית בבקשה להתקבל לגרעין. התשובה שהם קיבלו היתה, שהם צריכים קודם כל לעבוד תקופה של מועמדות בת שנה. רק לאחר חילופי איגרות וטלגרמות (אז עוד לא היו פקסים ודואר אלקטרוני) הסכימו לקבל אותם לגרעין בתהליך מזורז. אגב, השליח שעליו סיפרנו היה שמואל חצור, והוא הצ-ליח להביא לגרעין כמה וכמה חברים שהיו בעצם חברי גרעין ג', והיום הם חברי כפר הנשיא ולא עמיעד...

למרות הצרות שעשה הגרעין למקס וג'וי בנושא הקבלה לשורותיו, ניתן לאמר שהגרעין היה מאד ליברלי לגבי קבלת חברים ונספחים, ואפילו במסיבה של הגרעין הערב הוזמנו אנשים שמעולם לא היו ממש חברים בגר-עין, אבל הרגישו שהם שייכים.

וכך נראית השימת חברי גרעין ה' החיים בכפר הנשיא:

רוי אב וג'ויס
רג'י וג'ייסון
עדנה ואלק
ג'נט וקולין
יוהנה
רות נאי
שוש וריימונד
דוט וסימון
ג'וני ושולמית
אדיה ותמר
פיל ופרנקי
פול וקרול

ג'רי ודיאן
רותי ג'
שמחה
נתן בן-אבי
הרבי ורחל
מרקי ובת-שבע
לני ושושנה
דוד ותרצה
מקס וגילה
קרול ל.
גורג'
אסטל

ומילה אחרונה לחברי הגרעין שהחליטו לחגוג את חג הארבעים לראשית עלייתם ארצה: נראה לי שהחלטה שלכם לציין דווקא את העליה ארצה ולא את תאריך ייסוד הגרעין, מעידה יותר מכל על המשמעות העצומה שאתם מייחסים להיותכם כאן בארץ, מגשימים את משימות הציונות ורהתיישובת, שעליהן התחנכתם בתנועה, ובזה אני מקנאה בכם, ועל כן אני מברכת אתכם.

תמר וולפין

קונצרט מקהלות

מאוניברסיטת קליפורניה
ומפרזנו מודסטו קולג', ארה"ב

מנצח: מר גרי אונגו
מנצח משנה: מר דניאל קלר

בתכנית: מוסיקת גוספל, קטעים
ממחזות זמר ושירי
עם אמריקאיים.

כפר הנשיא 12.6.97
אולם דדו 21:00
גליל עליון יום חמישי
הכניסה חופשית!

מרכז הקהילה היהודי בלוס אנג'לס

כמה זיכרונות באקראי של גרעין ה'...

כשרוב הגרעין כבר היה בארץ ונשארו באנגליה רק קובץ של נוכשלפרים וחסרי תקווה, כמו קולין ואני (נשותינו נשארו גם, מפני שעוד לא המציאו את האישה המשוחררת, אבל כמובן לא נכללות בהגדרה שלי) עדכנו את פגישת הגרעין האחרונה בחו"ל. לאור רמת כוח האדם הנותר, נפל עלי לארגן את הדבר. סיימנו סוף שבוע של דיונים חשובים מאוד בביקור לתיאטרון והלכנו לראות מחזמר בו כיכב שחקן בלתי ידוע בשם אלברט פיני. תנועת הבונים כמעט התמוססה מהלם בעקבות קלות הדעת שעליה הצביעה הבחירה הזאת. לא פלא שגילו אותי ארצה זמן קצר לאחר מכן.

כשהגענו לקיבוץ הופתענו לראות שחברי הגרעין עוד החזיקו בריהוט שהביאו אתם, ברמה הרבה מעל המקובל בקיבוץ. אדבא, עמדו אותנו להביא כמה שיותר. "אבל איפה השוויון" שאלנו. "מה זה משנה, כל מה שאתם מביאים אתכם עכשיו, לא נצטרך לספק לכם בעתיד." ענו לי. אנחנו, מצדנו, הביאנו כסף לקנות מקרר, כי ידענו שמקרר נורמלי מאנגליה יהיה פי שניים יותר גדול מהמצוי בקיבוץ. מובן מאליו שהעברנו את הכסף לועדת החברה, והוא נמנה לתורנו לקבל מקרר. שוב להפתעתי, הועדה הנאורה הקפיץ אותנו קדימה בתור. שנים סבלתי מנקיפות מצפון שהדבר לא מגיע לנו. יותר מודרני היה משפט של שליח אהוב אחד עוד באנגליה - גרשי שמו - משפט שאני עוד שומע באוזני הדמיון שלי (קחו בחשבון שהאוזן החיצונית שלי היום, כעבור כמה שנים, היא חשמלית). הוא דיבר בסמינריון אידיאולוגי: "אני מוכן להיות חלוק, אבל אני לא מוכן להיות פריד". ובשנה הראשונה שלנו בקיבוץ הוזמנו לשתות תה אצל בטי ומיכאל ד"ל, ונדהמתי לשמוע מפיו את החזון שלו לעתיד. "אני רואה שיבוא יום בו כל חבר יחזור הביתה בסוף השבוע ומשכורתו בכיסו." וזה היה, אני מזכיר לכם, בשנת 1962.

האידיאולוגיה שלי החלה לקבל סדקים בעקבות שתי חוויות. הראשונה הייתה כשהעבודה הקשה בחלסה, בהעברת צינורות השקיה עם שחר, גרמה לי לסחורים, אותם אני נושא עד היום כמו אות גבורה. השניה הייתה ההתמחדות עד שב על מי יכבה את האור בפעוטון בתום השכבת הילדים. אז השלמתי עם ההחלטה לעבור ללינה נפרדת, בה ראיתי קודם לכן בגידה ביסודות הרעיון הקיבוצי. אבל שיהיה ברור, אני לא מאשים את השליחים שהגיעו לתנועה מהארץ בשטיפת המוח שגומוגלי להעדיף את האידיאולוגיה ל (וציאות, בשום פנים ואופן לא. אנחנו שספנו לעצמנו את המוח ואני מבדך את חברי הגרעין שהתעוררו לפניי מהחלום וראו שצריך להשתנות עם עולם משתנה.

אבל אתם יודעים מה? היו לי משברים והיו לי תקופות קשות והיו לי התנגשויות עם הממסד מחד ומאידך עם החלטות הרוב (ובמיוחד עם ההחלטה האכזרית האוסרת עישון בחדר האוכל), אבל לא זכור לי אפילו רגע קט אחד שהתחדמתי מההחלטה להצטרף לגרעין ולגור בכפר הנשיא. אולי אני חכם מהציפור בסיביר ואני ידע לא להוציא את הראש מ - אבל אתם מכירים את הסיפור.

מרכז הירידים והפולקלור הבדואי הבניאמי

כפר התיירות טובה זנגריה

אירועי הפתיחה: יום ד' 11.6.97

בין השעות 10:00-19:00
היריד המסחרי ימשך עד 14.6.97

התרבות הבדואית במיטבה

- להקות מחול, חתונה בדואית
- נגני רובבה, עוד ואמני דרבוקה
- ציירים, פסלים ותכשיטנים
- מספרי סיפורים, אומני עץ ואבן

יריד צאן ומוצרי

- מסעדה בדואית כיד האמיר
- מוצרי חלב הצאן, לבנה, זבדה, סמנה
- טוויה ואריגה

הבדואי איש הטבע

- גששים בפעולה
- אמני אילוף סוסים וגמלים
- גדולי המרפאים בצמחים
- על חושי-פותרים בקפה וקוראי כף-יד

מה ביריד? מי מגיע? מה אסור להחמיץ?
הפעם משתתפים כל האומנים-מסיני, ירדן, מזרח ירושלים ומצרים, צורפים, אומני עץ, נפחים, רצענים, בוני-אוכפים, רוקמות, טוות צמר, אורגות שטיחים, מסעדנים, סוסות אצילות, ומעדני המאהל.

מוסיקה, נרגילה וגששות

גיא צריבי
3.6.97

אלה ואחרים יוצגו בפתיחת מרכז הפולקלור הבדואי בגולן

טל פרי

לים, להקת המחול של טובה זנגריה, ירד בגדים ותכשיטים, אוהל עישון נרגילה, תערוכת ציורים של אמנים בדואים, מיצג בישול של אוכל בדואי מסורתי של השף יחיה עבראללה, אוהל בו תוצג אמנות הריפוי הטבעי ועוד.

כמו כן יתקיימו הופעות חיות של אמנים בדויים. הומרים עותמאן מוחמד ויאסין פהר, הפייטנים-משוררים טלאל מוחמד ומוסטפה הינדר-אווי, נגן החליל הבדואי חוסיין זרור, נגן חליל הרועים נסאר זרור, הזוג רסמיה ונאיף שמופיעים בשירה ונגינה בחליל וילד הפלא גויה עלי שמנגן בטרבוקה.

את הארוע תפיק המועצה האזורית טובה זנגריה עם המפיקה בפועל שרי גינצבורג בתקציב של 200 אלף שקל.

"מרכז הירידים והפולקלור הבדואי הבינלאומי" ייפתח ביום רביעי, ה' 11 ביוני, בכפר התיירות טובה זנגריה ברמת הגולן, סמוך למנחת מחניים וקיבוץ כפר הנשיא. במהלך הארוע יוצגו לקהל מגוון מופעים, מיצגים וארועים שבהן תבוא לירי ביטוי התרבות הבדואית לגווניה, מוסיקה, סיפורים, ואמנויות כמו גששות, קריאה בכף יד ורקמה. המטרה היא להפוך את היריד לארוע קבוע שיתקיי ים מדי חודש. בארוע הפתיחה יטלו חלק בדואים משבטים בכל רחבי הארץ, ואף צפויים להגיע נציגי שבטים מירדן ואפילו מסוריה.

בין הפעילויות השונות: רכיבה על חמורים וגמ-

! ?

הדרך לאבדון או הדרך למלון ?

מיותר יהיה להרחיב את הדיבור על מצבנו הכלכלי החמור, והצורך הדחוף למצוא מקורות פרנסה חדשים.

הרחבת המלון היא ההשקעה החשובה והכדאית ביותר שכפר הנשיא מבצע בשנת 97, והיא אמורה להכניס 150,000 ש"ח במזומן כבר בשנה זו. זה לא הרבה כסף - אבל במצבנו כל שקל חשוב! הדרך לצמיחה כלכלית תהיה קשה וארוכה ותדרוש מאתנו לשלם מחיר גבוה. חלק מהחברים ידרשו לעבוד יותר שעות, חלק יצטרכו לעשות הסבה מקצועית וחלק יצטרכו לוותר על אחוז קטן של איכות החיים שלהם.

כבר היום חברים רבים עובדים שעות ארוכות מאוד, ללא כל תמורה אישית, למען העתיד הכלכלי של כולנו.

אז מה קרה באסיפה? קבוצה של חברים מוכנים לעצור ולעכב את ההשקעה היחידה שהמוסדות מנסים להרים בשנה זו, והנימוקים: הקטנת שטח גינה ענקית? הורדת כמה עצי פרי? איזה מסר אנו מוסרים לעצמנו ולצעירים המתלבטים אם להשאר כאן אם אנו לא מוכנים לעשות את המעט הדרוש כדי להרחיב את המלון?

אני קורא לחברים להצביע בעד העתיד הכלכלי שלנו. כאן מדובר על הרבה יותר מהדרך למלון.

רוי ב.

לקראת האסיפה:

האסיפה תתקיים ביום שלישי 3.6.97 בשעה 15:21 במועדון.

1) פרק אחרון - פרס / קנס - חוברת בלי צבע -

צוות חוברת בלי צבע מביא לאסיפה 2 אלטרנטיבות לסגירת שנת העבודה נורמטיבית של 270 ימי עבודה ו - 33 ימי בחירה / חופש, כפי שהוחלט באסיפה מינואר '97.

אלטרנטיבה א' - פרס / קנס -

היות ואין העברת ימי בחירה / חופש משנה לשנה, יוחזר לחבר הערך הכספי לכל יום שהוא עובד מעל 270 ימים בפועל.
קנס יוטל על כל יום העדרות מעל 33 ימי בחירה / חופש.

אלטרנטיבה ב' - קנס בלבד -

קנס יוטל על החבר מרגע שניצל מעל 33 ימי בחירה / חופש.
היות ואין פרס, מותר יהיה להעביר חלק מימי הבחירה משנה לשנה, בתנאי שלא יעלו על 50 ימי בחירה סה"כ.

- * ערך הפרס / קנס לשנת 1997 יהיה 40 ש"ח ליום.
- * מס' הימים המקסימלים המותרים להטלת קנס או קבלת פרס הם 33, וכך לא ייפגע התקציב הנורמטיבי מעבר לרמה סבירה.

יהיו באסיפה הדפים המפורטים שכבר הופצו לציבור לפני שיחת החברים.

2) שר קסדן לחברות

שר מועמדת כבר למעלה משנה וחצי. ועדת קליטה ציינה בסיפוק את השתלבותה המוצלחת בענף הערערים וכן את תרומתה בנושא המשלוחים והעברות עופות בלול וגיוס הנעורון להעברות.
1. קליטה והמזכירות ממליצים לאסיפה לקבלה לחברות.

3) (הנושא הנ"ל יובא במידה ויהיה זמן. אם לא, תתקיים אסיפה נוספת ביום ה', 5/6)

ערעור ג"ץ תלם על הצעת ו. תכנון לגבי כביש גישה ללינה הכפרית החדשה

ההצעה של גיין הופצה בתאי הדואר של החברים. היות וההצעה אומרת שתהיה מדרכה מהפארק ללינה הכפרית החדשה, היא מנוגדת להחלטת האסיפה והקלפי שלפיה יהיה כביש מהפארק לחניה שליד החדרים.
לכן, האסיפה תצטרך להחליט אם יש מספיק סיבות טובות לערער על החלטת אסיפה קודמת ואם כן, יתקיים הדיון עצמו לאחר מכן.

להתראות, צילה.

לאן הגענו????..בואו לעשות "רגע חושבים"

אני חושבת שהזמן הגיע לנשום—לחשוב—לבדוק מה המצב בחברה שתמיד היתה חברה מאוד טובה.

אתחיל בתורנות אחיות

בדף שיצא לחברים כתוב:

"המוקד" פועל מ 07.00 עד 19.00

שאלה: מה עושים אחרי 19.00?

כתוב: "שעות אחרי הצהרים בקופת חולים"

שאלה: מה הן השעות?

כתוב: "עלות הביקור" 50 ש"ח שיוחזר מתקציב בריאות

כתוב: "אם אין רכב זמין או נהג משפחה, ניתן להזמין הסעה מחסן"

כתוב: "תורנויות אמבולנס עדיין קיימות"

שאלה: האם שם התורן יפורסם כי עד עכשיו לא פרסמו?

כתוב: "אם אין רופאה והמצב הוא מצב חירום אפשר להעזיק אמבולנס מ.ד.א"

שאלה: למה להתקשר עם מ.ד.א ולא עם הנהג התורן שלנו?
מי מחליט שזה מצב חירום? האם יקבלו את דעת החברה?

בואו נבדוק מה דרוש:

בן או בת זוג או הורים קודם בודקים את שעות של המוקד ואם לא אז צריכים להתקשר עם קופת חולים בחצור.

צריכים לדאוג שיהיו 50 ש"ח תמיד מוכן לפי הצורך.

הדואג לחולה צריך למצוא נהג במשפחה ואם אין בבית או אם אין נהג במשפחה צריכים להתקשר עם חסן.

להתקשר עם הרופאה אם זה מצב חירום ואם איננה בבית אפשר להעזיק אמבולנס ס.ס.ד.א. (למה לא נהג אמבולנס שלנו?)

חברים—תבדקו היטב מה צריך לעשות בכדי שהחולה בטופו של דבר יגיע לטיפול רפואי

ב"דברי הכפר" אנגה כתבה על השיחה עם אנשי חוץ בקשר לנושא הנ"ל והסבירה שאמרו מצב חירום זה כאבי חזה אבל אם יש תינוק עם חום גבוה או מישהוא עם כאב אוזניים חזק אפשר לחכות עד הבוקר

שאלה: מה יעבור על אמא של התינוק או על המבוגר שיושב ע"י חבר עם כאב אוזניים חזק?

עד שהיא תראה אחות בבוקר היא תהיה חולה מרוב דאגה. האם זה מה שאנחנו רוצים? האם זה קיבוץ כי בכל זאת הקיבוץ עוד קיים?

הרכה חברים אמרו בשיחות על השינויים: לא נעשה שינוי בבריאות-בחינוך-ואולי גם תרבות. בכל זאת נמשיך להתחשב בחברים.

אני עוברת אל בעיות אחרות שמצביעות על מצב לא טוב בחברה

נכון—אנו צריכים למצוא אפשרות להרוויח כסף כמה שיותר מהר אבל יש גבול.....אנו עוד חיים פה. (מדובר על כל הגילים). פה זה בית של כולנו.

כדי להרחיב את המלונון הוציאו את הנוער במהירות לא רגילה. אמרו לחשמלאים לא לעשות שום דבר חוץ ממלונון (כמובן לא כולל חירום). אם אין לך אור בחדר-סגן לא פועל-דוד לא פועל צריכים לחכות עוד הרבה זמן כי יש רשימה ארוכה וקודם המלונון. אותו הדבר בנוגע לנגריה.

כתוב ב"דברי" שדברו אתנו

בקשר לאחוז גדול שלא לומדים בבית הספר-עמק החולה שאלה: מי מספל בבעיה הזאת כי זאת בעיה של כולנו

מעין כותבת שאין דירות לבנים שמתכוונים לחזור לקיבוץ

שאלה: מי בודק את המצב של כל הדירות בקיבוץ במסדרה למצוא פתרון לבנים ומי מחליט סופית על חלוקת הדירות לבנים--לחיילים--לתושבים?

שמירה

בהסבר כתוב "במידה והשומר הראשון הוא בעל רשיון נהיגה, עליו לסגור את השערים הנמצאים על הכביש המערכת כולל השער החדש?

שאלה: אם אין רשיון נהיגה מי סוגר את השערים או האם לא סוגרים אותם?

קרו חשמל קיים על חשבון החברים

שאלה: מי אחראי להחליט מתי להשתמש בזה הייות והרעיון היה לעזור לחברים שזקוקים בהחלפת מזגן וכו'

אני מקווה שחברים --- כולל אנשי המוסדות --- יתענינו בכל מה שכתבתי.

בואו---לא נחכה עד שמהשהוא יקרה בבריאות
או בשמירה ונטפל עכשיו בענין של בית
הספר ודירות לבנים

אני מבקשת תשובה ביזכרי הכפרי או ידף פנימי לחברי
מועצת בריאות-מזכירות-ועדת נעורים-ועדת שיכון-סוני

אם מעדיפים אני מוכנה לבוא לקבל את התשובה ולפרסם כי אני
חושבת שכולנו צריכים לדעת ולא רק מי שיבוא לשאול אישית

על תקבלו את זה כמילים של זקינה בקיבוץ. זה אכפת
לי כי חשוב לי מצב חברתנו ואני לא יוצאת למלחמה
נגד שינויים אבל נגד חוסר התחשבות בחברה.

בידידות נטע

דפי מידע

מס' 194

תאריך: 4/6/97

סיכום ישיבת הנהלת המזון מיום 22/5

השתתפו: דוד ד', דוד פ', יונתן, שריטה, שמחה, דאין, תמיר, רחל ג'.
נעדר: פול ג'
הוזמנה: טוטסי

התקיים דיון בנושא התיעלות נוספת הנדרשת מהענף.

חלק מהצמצומים הם החלטה פנימית של הענף וקיבלנו ב"דפי מידע" האחרון עדכון.

צמצומים משמעותיים הנדרשים היום:

לפי דוד ד', האלטרנטיבות הן: סגירת חה"א בשבת או הקפדה על חלוקת המנות.

הרעיון לסגור את חה"א בשבת אינו מקובל על חברי ההנהלה גם מבחינה חברתית וגם מבחינת הוצאות כלכליות: הרבה מהומה ומעט חסכון.

ההצעה השניה עשויה לתת את התוצאה הכלכלית הטובה ביותר: היום מחולקים כ- 30% מהמנות ללא תשלום, דבר שניתן לשנות. בתכנית הענף, מתוכננת להכנס שיטת קפטריה, שאמורה לשלוט טוב יותר בתשלומים עבור ארוחות. בינתיים, אנו לא ערוכים לצעד זה, אך זה לא אומר שאנו לא יכולים לעבוד בצורה נכונה. כל עוד (לפי דברי דוד) יהיו בענף עובדים קבועים שהם התנאי לשמירת התקציב.

הוחלט: מיום 1.7.97 חברים ישלמו עבור כל מנה עיקרית שברצונם לאכול.

צוות חדה"א יהיה אחראי להכין את המסלול לכך שיתאים לסידור החדש, כולל העלות הנוספת.

כשרות:

הנושא בא לידיעת החברים דרך דפי מידע. חברים מתבקשים להתייחס לנושא כדי שנוכל להתקדם. לכולנו ברור שזה אילוץ כלכלי, שלא ניתן להמנע ממנו, אם נרצה לפתח ענף קייטרינג - הפתרון היחיד לבעיות התקציב. ראינו במשך 1996 עד כמה הארוחות המוזמנות האלו, משפיעות לטובה על תוצאות הענף וחשוב להבטיח את ההמשך. בכל מקרה הנושא יעלה באסיפה.

BIO LAB

חברת "BIO LAB" עושה ביקורים חודשיים באזור ענף המזון ומדווחת על הממצאים. מטרת הביקור לבדוק את נקיון המזון, הכלים, העובדים וכו' ולציין ליקויים המסכנים את בריאות הסועדים.

הוחלט:

- דוד ד' יכין דף של נוהלי העבודה בענף המזון בכלל ובמטבח בפרט.
- תהיה ישיבה משותפת של צוות העובדים עם המרפאה להסבר על נוהלי עבודה אלה.
- רשימת דרישות הגייניות תהיה תלויה במקומות שונים בחדה"א לעיני כולם.
- תתקיים ישיבה משותפת של העובדים והנהלת המזון להבטיח יישום ההמלצות.

עגלות החימום יעברו שיפוצים הנדרשים כדי לשמור על טיב האוכל.
הנהלת הענף תתייחס לנושא הסטקיה בישיבה הבאה.

דיווח ישיבת וועדת בריאות 19\5\97

נוכחים: דוד, ענת, ליבה, אירית, טוני וצוות המרפאה.

- (1) ברברה סיימה ואנו מודים לה על תרומתה, ומברכים את ליבה שהצטרפה.
- (2) אושר הרכב הצוות לטיפול בבקשות חריגות - הוצאות מעל 5000 ש"ח. הצוות הוא: רכז בריאות, מזכירה חברתית, מזכירה כלכלית, הרופא ואחות.
- (3) ניתן למ.א.ג.ע. אור ירוק להמשך בדיקת ענין מרפאת שיניים איזורית.
- (4) טוטסי כנציגת המרפאה, תשתתף בדיון בהנהלת המזון בנושא דווחות בטחון מזון.
- (5) המרפאה תעבור בשעה טובה אל המבנה המשוף בתחילת יוני.
- (6) אושר נוסח דף המידע על מוקד הרופאים בחצור - בינתיים כבר פורסם.
- (7) לאחר דיון מעמיק, סוכם לחדש את הסדר העבודה/מגורים עם ד"ר אן רפפורט לשנה נוספת.
- (8) המרפאה תבדוק עם קופת חולים אפשרות של יותר ביקורים ע"י רופא ילדים בקיבוץ.

דוד פ.

מהמרפאה -

אנו רוצות להזכירכם שמיום א' הקרוב, אין תורנות אחות לאחר השעה 15:00.
מספרי הטלפון של חסן: פלאפון - 052-488460
בית - 6934211
מוקד החירום בחצור: 052-412081

1. חברה - סיכום ישיבה 30/4/97

נוכחים : דיאן, לאה, אלק, ג'קי, ארוין, אשר, אבנר, גילי
מתנצלים : מיכל ד., אילה
מוזמנים : צילה-מזכירה/רכזת שרותים, אורי א.-מרכז משק.

1. תקציב לצביעת בתים שחברים עוברים אליהם במיכרז דירות

אורי וצילה העלו בפני הועדה את הבעיות שנוצרת כתוצאה ממעבר חברים לבתים ממיכרז. האם צביעת הבית באה על חשבון התור של חברים, אם לא מהיכן התקציב ?
אשר הציג את החלטת האסיפה בדבר תקנון שיכון. שעל פיה כל דירה המועברת לחברה בעקבות מכרז דירות, זכאית לצביעה ותיקונים במסגרת אחזקה שוטפת.

הוחלט :

- ב. יש לעבוד על פי התקנון.
- ג. הצביעה לא תבוא על חשבון ה-25 דירות שהוחלט שצובעים כל שנה.
- ד. מי שעבר לבית לאחר שזכה במכרז וביתו נצבע, ניכנס לתור ויהיה זכאי לצביעה רק כעבור 7 שנים.

2. תקנון למצבי פירוד משפחתי

ארוין ישב מטעם ו.חברה יחד עם צוות של חברים על מנת לגבש המלצות שיתאימו לכפר הנשיא.
נאמר ע"י ארוין שבבדיקה שהם עשו בתק"ס, המסמך שהם מביאים לאסיפת כפר הנשיא הינו מבחינה משפטית המלצה בלבד, כל הסכם בין בני זוג שנפרדים הוא אינדיבידואלי.
בעקבות זאת חברי הועדה הרגישו שאין טעם להשקיע בעבודה על תקנון, היות ומבחינה משפטית ממילא הוא לא תופס.

הוחלט : המסמך שהצוות מביא יהיה תקף לתקופת המעבר עד שבני הזוג מגיעים להסכם עם עורך דין. מטרתו לתת מענה לבעיות טכניות שנוצרות בתקופה זו כמו דירה, תקציב, ציוד בסיסי וכו'. הוטל על ארוין לבדוק עם העורך דין של המשק את המשמעויות של החלטה זו. (בתקווה שלא נצטרך את המסמך הזה).

הערה :

לפני הפצת סיכום זה, התקבל מאת התק"ס מסמך מעודכן (מרץ 97) שכותרתו "המלצות למצבי פירוד משפחתי". ו. חברה תבחן אותו באחד משיבותיה הקרובות ותביא הצעות לדיון והחלטה באסיפה.

רשם גילי
1. חברה

נוכחים ו.חברה: דיאן, לאה, אלק, גיקי, ארווין, אשר, אבנר, גילי
נוכחים ו.קליטה: גיין, מיכל המרשלג, דוד ק., אודי ו.

ו.חברה הזמינה את ו.קליטה לדיון בנושא קליטה בכפר הנשיא, מתוך הרגשה שכיום יש אי בהירות לגבי מגמות קליטה ומתוך דאגה לשמירת אינטרס החברה. למעשה לאחר שניקלט עובר את שלב הקליטה הוא עובר לו.חברה ואז עולות בעיות חברתיות שאולי ניתן היה לצפות אותם מראש.

גיין רכזה ו.קליטה, הציגה את המצב כפי שהוא היום. באופן לא רשמי לא קולטים חברים חדשים בכפר הנשיא, אלא עם מדובר באנשים שיש להם קירבה לקיבוץ (בני משק). הסיבה העיקרית לכך הינה שיש תחושה שאנו בתקופת מעבר ואין זה מתאים לקלוט אנשים חדשים לקהילה באמצע תהליך של גיבוש צורת חיים חדשה. יחד עם זאת מצב הביניים מתמשך ואם לא נקלוט זה יפגע בנו בעתיד. (הוצג דף ניתוח דמוגרפי של כפר הנשיא בו ניתן לראות בברור איך האוכלוסייה מתבגרת ללא התחדשות יחסית).

דיון - (ריכוז עיקרי הדברים שנאמרו): האם נחוצה קליטה בכפר הנשיא?

באיזו צורה?

גיקי - לא להמשיך לקלוט עד שהמצב יתבהר.
ארווין - יש לקלוט קליטה פונקציונאלית.
גילי - שנקלטים יקנו מניה בקיבוץ ויחיו במשק לתקופה של כמה שנים כתושבים עצמאיים עם מגמה לקליטה.
אלק - להמשיך לקלוט אבל להחליט על איך ובאיזה תנאים בהתאם למצב שאנו נמצאים בו כיום.
דוד ק. - יש לחשוב איך הינו רוצים לראות את כפר הנשיא בעוד 10 שנים.
יש אפשרות לקלוט בשיטה של תושבות או להמשיך כפי שאנו עושים כיום
לאה - אנחנו בעצמנו לא יודעים לאן אנחנו הולכים אז בעצם מה יש לנו להציע? מה יש לאנשים מבחוץ לחפש כאן?
צריך לקלוט משפחות עם ילדים, ושהנקלטים ישקיעו כאן כסף. יש צורך בתקופת מועמדות ארוכה.
מיכל המרשלג - יש למשק עדיין מה להציע לאנשים, יש לעבד את הרעיון של תושבות לקראת קליטה.
אודי ו. - יש תחושה שהכיוון הוא כן לקלוט, אבל במינימום סיכון.
גיקי - כדאי לקלוט גרעין של צעירים (נעשה במקומות אחרים).

סיכום:

גילי יזמין את דוד מאור רכז קליטה של התק"ס, לדיון בנושא קליטה במינימום סיכון לקיבוץ, ברוח הדיון שהתקיים. יבדקו המשמעויות של ההצעות שהועלו.

שיכון: הקצאת דירות שלא במכרז

ע"פ בקשת ו.בנים, מזכירה ומרכז משק, ו.חברה מקצה לו.בנים בשלב זה את 4 הדירות הבאות:

1. בית דני פרידלנדר.
2. הולנדי - שרי.
3. 2 x בתי הורים.

זאת לתקופת גישור עד לבניית הבית השרוף שיעשה בסוף השנה. יש לדאוג שיהיה קשר בין האוכלוסייה המבוגרת והצעירה בנושא הפרעות סביבתיות. עם חזרת הבתים לו.חברה, יוצאו בתים 1, ו-2 למכרז.

1. חברה - סיכום ישיבה 28.5.97

נוכחים: אילזה, דיאן, לאה, אלק, ג'קי, ארוין, אשר, אבנר, גילי.
מתנצלים: מיכל ד.

מוזמנים: דיירי שכונת הצאן, צילה, אורי א.

1. ערעור משפחות משכונת הצאן על החלפת חלונות וצביעת הבית כולו בשני בתי הרחבה (משפחות צעירות) שלא במסגרת התור. ובניגוד להחלטת אסיפה שדנה באופי הרחבות במסגרת פרויקט "1400".

מיכי נוי - הזכיר לוועדה את החלטת האסיפה. ההחלטה להחליף את החלונות בבתי הרחבה משפחות צעירות התקבלה בפורום לא ברור ולא פורסמה ברבים וכך נמנעה האפשרות לערעור.

עמליה - גם לגבי הצביעה היה מהלך לא תקין שפגע בתור. חיבת להיות רשימה לידיעת החברה.

אילזה - מתוך ה-8 הרחבות נעשו כבר-6, מה קורה עם שתי המשפחות הצעירות הנוספות?

האם באו בדברים עם המשפחות דגן כדי שישתתפו בהוצאות?

טוני - כל השכונה נמצאת בקטגוריית דחיפות גבוהה, וההחלטה התקבלה מתוך רצון להתחיל ולסיים בית מא' עד ת'.

ג'קי - לא יתכן שהחלטה זו התקבלה בחדרי חדרים בין מרכז המשק למרכז ו. חברה הקודם בלא לקבל את גיבוי הוועדה, כל החלטה שנתקבלה בוועדה פורסמה.

אורי א. - לגד עיני עמדה החלטת האסיפה שלא לחרוג בבניית התוספת. רציתי שהמשפחות הצעירות יקבלו בית חדש כמו בשכונת ה-10 ולכן קיבלתי החלטה לבצע את החלונות והצבע בדירות אלו, מתוך תקציב אחזקת מבנים. שיתפתי בהחלטה את הצוות שטיפל בנושא ההרחבות והיות ולא קיבלתי תגובות נגד, המשכנו בביצוע. ההחלטה היתה טעות ביסודה.

צילה - אי ביצוע החלפת החלונות בשתי הבתים הנוספים יגרום מצד אחד לעגמת נפש. מצד שני כל דיירי השכונה סובלים מבעיה דומה.

אבנר - מציע שיגמרו את שתי הדירות הנוטרות כדי לא לגרום לבעיה חברתית.

ג'קי - אנחנו צריכים ללמוד מכך שזו היתה טעות לשפץ דירות רק למחצה, אבל זאת החלטת האסיפה.

סיכום: היות וכל נושא החלפת חלונות היה שייך עד היום לרכז השירותים וחלונות הוחלפו על פי הצורך, ללא קשר לו. חברה. ההחלטה של רכזי השירותים בדבר החלפת החלונות לא היתה שגויה, לעומת זאת ההחלטה בדבר הצביעה היתה חריגה מסמכות. נעשה ניסיון לפנות למערערים ולהגיע לפשרה - ללא הצלחה.

ועל כן הוחלט:

א. לו. חברה לא היתה עד עתה הסמכות להחליט לגבי החלפת חלונות, והיא דנה בנושא דלעיל עקב בקשת תושבי שכונת הצאן. אך מכיוון שלא נסתייע בידה להגיע לסיכום שיהיה מקובל על שני הצדדים, אין היא רואה שבסמכותה להחליט החלטה חד צדדית בנושא, ועל כן ההחלטה היא בידי רכז השירותים.

כ"כ סבורה הוועדה שראוי שבעתיד החלפת החלונות תעשה ע"פ תור שיקבע בהתאם לצורך וע"פ וותק ע"י ו. חברה.

החלטה בנושא תדון עם רכז השירותים, תפורסם לציבור ותיכנס לתוקף מיום הפרסום.

ב. לגבי הצביעה שהיא בסמכות הוועדה, הוסכם שיש כאן אי צדק ו-6 הדירות שנצבעו קיבלו הקדמת תור בניגוד למדיניות הוועדה. הוועדה מאשררת את החלטת האסיפה בנוגע להרחבות, ואת החלטת ו. חברה שצביעה נעשית כל-7 שנים ע"פ וותק (מכאן שדירותיהן של שתי המשפחות הנוטרות-פרנק ובן דוד, יצבעו כשיגיע תורם).

2. השחתת רכוש בבתי נעורים על ידי 5 נערים שפינו חדריהם לטובת המלונן.
הצגת מהלך העניינים על ידי צילה:

הקבלנים הגיעו לעבודה באזור החדרים בהקדמה של יום אחד בניגוד להבטחה מפורשת שניתנה לנערים. באישור מרכז המשק נכנסו לעבודה, מבלי שהנערים הספיקו לפנות את החדרים.

5 נערים כעסו ותוך כדי זעם ותסכול השחיתו רכוש בחדריהם. התקיימה ישיבה של מרכז המשק, מזכירה, גורמים מלווים, הורים והנערים עצמם התקבלה התנצלות הנערים ובזאת נגמר העניין לדעתה.

אשר ציין בראשית דבריו שנושא שיכון נתון בלעדית בידיה של ו. חברה ועל כן היה מקום לשתף אותה או את נציגה בדיון שנעשה בעקבות המקרה.

אשר הציג גם את רשימת הנזקים הכוללת: 6 תריסים, 3 חלונות, 4 רשתות, 5 מקלחונים ו- 4 כיורים, שנופצו ושוברו על ידי הנערים, כך שמדובר ביותר מזעם רגעי אלא בנזק לשמו.

ו. חברה החליטה שהנערים ישאו בהוצאות הנזקים שנגרמו שכן בתקנון שיכון נקבע שעל דייר המפנה דירת או חדר מגורים לשאת באחריות לנזקים שגרם. וזאת אינה ענישה אלא פיצוי על נזק, שכן נושא ענישת הנערים אינו נתון בידיה של ועדת חברה, אלא בו. בנים או נעורים.

אך מכיוון שחלק מהרכוש שניזוק היה ממילא מועמד להריסה, יהיה על הנערים לשאת במשותף בעלות תיקון החלונות, הרשתות והתריסים שלא היו אמורים להיות מוחלפים.

לאחר מספר ימים זומנו הנערים לישיבה קצרה בהשתתפות מעין פ. מו. בנים, מרים כהן מו. נעורים, גילי גיקי ואשר מו. חברה.

בישיבה זאת היתה כוונה להסביר לנערים את החלטת הוועדה ולאפשר להם להגיב. אולם מספר שעות לפני הישיבה נתקבל בתאו של גילי מכתב מהורי הנערים המונע מהנערים להגיע בזו הלשון:

"אנו ההורים מתנגדים שרשות נוספת תטפל בנושא הנזק בבתי נעורים.

הבעיה טופלה מיידית על ידי המזכירה, מרכז המשק ומרכזת ועדת בנים. הוועדות מייצגות את החברים בלבד. הבנים לא יגיעו לישיבה.

בשם ההורים "

צר היה למשתתפי הישיבה שזאת היתה הדרך בה בחרו הורי הנערים להגיב על החלטת ו. חברה, הנובעת מכוח תקנון שיכון שנתקבל ע"י האסיפה לפני מספר חודשים. שכן בדרך זאת הם משדרים לילדיהם שדר פסול על התייחסות להחלטות ועדות בקיבוץ, התמודדות עם תוצאות מעשיהם ולקיחת אחריות אישית. למשתתפי הישיבה היה ברור עם זאת שחובה להתמיד עם החלטת הוועדה, שכן יש להפריד בין החלטת אותה ישיבת חירום שזומנה ע"י המזכירה כפי שפורט ע"י צילה לעיל, שפטרה את הנערים מעונש על מעשיהם החמורים לבין החלטת ו. חברה המחייבת אותם בהוצאות תיקון הנזקים, החלטה שאיננה עונש כאמור, אלא אך ורק הפעלת תקנון שיכון החדש.

כן אנו רואים מקום לצטט מתוך אותו תקנון:

א. מי אחראי לשאת בהוצאות נזקים:

"תקנון זה חל על כל תושבי כפר הנשיא בין אם הם חברים ובין אם הם בעלי רשות מגורים בקיבוץ, מכל סוג שהוא (להלן "החבר")."

ב. על איזה תחום אחראית ו. חברה:

"כל בתי המגורים בקיבוץ, על כל הדירות ואו החדרים שבהם לרבות השטחים הפתוחים הצמודים להם הינם קניין קיבוץ כפר הנשיא, והחזקה בהם נתונה לו באופן בלעדי."

ג. " החבר יישא בכל האחריות לנזקים אשר יתגלו בדירה ... בין אם נעשו בעת מגוריו בדירה ובין אם נעשו בעת עזיבת החבר את הדירה. "

סיכום:

ו. חברה כאחראית על שיכון דורשת בתוקף שהנערים ישאו בהוצאות הנזק (מה עוד שלפני שבוע אישרה הועדה העברת 4 דירות זמנית לו. בניס). עוד תתנה הועדה את כניסת הבנים לדירות ו. חברה (ע"פ החלטת ו. חברה מה-14.5.97) בחתימה על התחייבות הדיירים שלא לפגוע בדירות. הודגש שברור לוועדה שמה שנעשה לנערים היה לא תקין וחמור מכך. עם זאת שום תסכול שבעולם אינו מצדיק הרס של רכוש ואלימות שכזו.

רשם: גילי
ו.חברה

חברים יקרים

חברת "אוריינט קולור" אשר נמצאת ב"קניון הגליל העליון" בחצור, מעמידה לרשותנו מעכשיו את שירותיה, כנהוג עם "פוטו יהודה". שירותים אלה כוללים את האפשרות לפתח תמונות מבלי לשלם במזומן, ולהיות מחוייבים בתשלום מרוכז של המשק וכן נסיעות מיוחדות מטעם נהג בית להבאת והחזרת התמונות מפיתוח.

שימו לב! - כשאתם באים לשם לקחת תמונות, שימו לב שעל כל מעטפה רשום שם שאתם מזהים ובשום אופן אל תקחו משם תמונות השייכות למתנדבים/אולפן, הם אינם רשאים להכלל בסידור הנ"ל.

הנושא הוא לא באחריות המזכירות הטכנית, למרות שלעת עתה הקופסה מוכנסת לשם בסוף היום (בשעה 15:00).

האחראי כרגע על הבאת והחזרת התמונות משם הוא איציק בנדור.

צילום נעים ומהנה, וללא בלגן!

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * The front-page news this week is the "Gar'in Hey" reunion taking place here over the week-end. For those of you who do not realise what this means: Forty years ago a group of young people came to re-inforce Kfar Ha-nassi, as the headline in the Jewish Chronicle proves:

THE JEWISH CHRONICLE

JANUARY 11, 1957

YOUNG PEOPLE GO ON ALIYAH FAREWELL RECEPTION IN LONDON

A reception to bid farewell to over forty young people going to settle in Israel was held by the General Aliyah Committee of the Zionist Federation of Great Britain at Fulman's Restaurant, Noel Street, W.1.

The group included such 'oldies' as Max and Alec, down to the young Carol Lopow, altogether some 30 Olim, who, together with their life-partners, represent a respectable part of our working population.

- * If you remember, for the last two years we had a sheep-shearing festival" here in Kfar Hanasi. As our expenses for this venture were higher than our profits, it was decided not to continue the event this year. But Tuba have taken over - if the advertisements

live up to reality, at Shavuoth you can go to the neighbours and feast your eyes and ears on Bedouin art - music, story-tellers, a Bedouin wedding - camel and horse-rides, and taste Bedouin food. The only thing is that "Ma'ariv" newspaper placed the village ON THE GOLAN HEIGHTS!

- * As for our own Shavuoth celebrations, I was not given any details so far, except that Netta told me that there will be a buffet-supper on the lawn.
- * Ninety-two out of 116 members of the Ma'arach party members of Kfar Hanassi voted this week - with percentages very similar to the country-wide ones for the various candidates.

Shabbat Shalom and a pleasant Yomtov

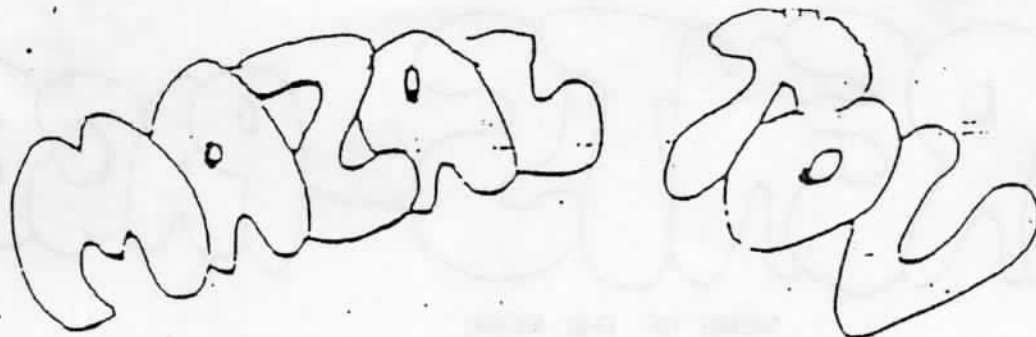
I N G E

JAHRZEIT

5 Sivan (1967) - Aryeh D'vir

9 Sivan (1986) - Neil Ben-Attar

**** HAPPY BIRTHDAY ****

8.6.97. Claire Epstein
Sivan Bedak
(Abb - granddaughter)

10.6. Les Gershman
Gilead Maser,
Ofir Schwartzman
(granddaughter)

11.6. Timnah Sho'er
Tsion Do'ari
Gideon Butov

12.6. Levi Geneslaw
Ido Sela
Or Doari
(gradson)

14.6. Tamara Levi
Moran Amit
Ofer Sho'er
(Gershman\Amit grandson)
Shakked Bedak
(Abb - grandson)
Noah Broer (granddaughter)

HAPPY ANNIVERSARY

8.6. Hilda & Harry Barak ** GOLDEN **
Gabby & Ra'anana Tenne

9.6. Orna & David Mimran

12.6. Tootsy & Jackie Amar

13.6. Yael & Henry Sprung ** 40th **
Dot & Simon Shayngesicht

14.6. Tamar & Oran Collins

T O N I G H T - FROM 19.30
YOU ARE ALL INVITED
TO A L'CHAIM AT THE P U B
to celebrate Hilda and Harry's
G O L D E N W E D D I N G

Novel
Novel
Novel
Novel - Germany in
the Thirties
Novel - India in the
mid-70's
Suspense Novel
Novel - Existential
Analysis
Crime Novel
Thriller Novel
Novel
4 Dalziel & Pascoe
Adventures
Novel
Novel
Novel
Novel of Friendship -
Crime Thriller
Novel

N.Ragan
D.Steel
T.Hillerman
G.Hofmann

R. Mistry

M.Crichton
M.Kundera

J.Patterson
J.Sandford
B.Delinsky
R.Hill

S.Moody
M.Mullen
R.Pilcher
J.Smiley

G.Goldreich

The Sacrifice of Tamar
Malice
Finding Moon
The Film Explainer

A Fine Balance

Airframe
Slowness

Jack & Jill
Sudden Prey
Heart of the Night
Asking for the Moon

Misselthwaite
The Midnight Country
Coming Home
Duplicate Keys

Mothers